

D E C I Z I E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Ion Corolevschi
Iurie Bejenatru
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Golubeva Tatiana,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Golubeva
Olga împotriva Agenției de Privatizare a Fondului de Locuințe și Consiliului mun.
Chișinău, intervenient accesoriu Golubeva Tatiana cu privire la anularea deciziei,
contractului de vânzare-cumpărare transmitere-primire a locuinței în proprietate privată
și bonului de repartitie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, prin care a
fost admis apelul declarat de către Golubeva Tatiana, casată hotărîrea Judecătoriei
Rîșcani mun. Chișinău din 10 iulie 2013, și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a
fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 12 iulie 2011, Golubeva Olga a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției de Privatizare a Fondului de Locuințe și Consiliului mun. Chișinău,
intervenient accesoriu Golubeva Tatiana cu privire la repunerea în termenul de
prescripție, anularea deciziei de privatizare, contractului de vânzare-cumpărare
transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și bonului de repartitie.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că împreună cu fiica sa minoră
Golubeva Tatiana, născută la 09 septembrie 1994, au viză de reședință în apartamentul
nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău în care au locuit cu bunicii Ciuș Parascovia
și Ciuș Constantin și în care locuiesc pînă în prezent.

Susține că după decesul bunicii sale Ciuș Parascovia la data de 11 octombrie
2010, (bunicul său Ciuș Constantin fiind decedat la de 04 mai 2009), mama sa -
Golubeva Tatiana i-a comunicat că urmează să elibereze apartamentul, deoarece ea
este moștenitoarea și proprietara a imobilului respectiv. Astfel, a aflat despre faptul că
prin Decizia Comisiei de privatizare din 04 mai 1995 apartamentul nr. 114 din str.
Florilor 16/1 mun. Chișinău a fost privatizat pe numele Parascoviei Ciuș.

Afirmă reclamanta că apartamentul în litigios a fost repartizat întregii familiei
compuse din 4 persoane bunica - Ciuș Parascovia, bunelul - Ciuș Constantin, mama -

Ciuș Tatiana și unchiul - Ciuș Vladimir la moment fiind în viață doar mama sa Ciuș (Golubeva) Tatiana.

Pe parcursul anilor locuind în apartamentul în litigiu, ea a contribuit financiar la întreținerea apartamentului, la achitarea serviciilor comunale și la reparația apartamentului.

Susține că din actele de privatizare a aflat că din numele ei la data de 01 aprilie 1997, a fost depusă o cerere prin care a refuzat să participe la privatizarea apartamentului, însă consideră că cererea respectivă este nulă, deoarece fiind născută la 28 septembrie 1977, la data depunerii cererii - 01 aprilie 1995 era minoră. Mai mult decât atât, la acel moment ea avea copil minor fiica – Golubeva Tatiana, născută la 09 septembrie 1995 și consideră că cererea a scris-o sub influența mamei Ciuș (Golubeva) Tatiana, deoarece nu-și amintește dacă a scris o asemenea cerere și dacă a scris-o în ce condiții.

Consideră că prin Decizia Comisiei de privatizare din 04 mai 1995 i-au fost lezate drepturile ei și a copilului său minor la spațiul locativ, deoarece atât ea cât și fiica sa minoră Golubeva Tatiana urmau să participe la privatizarea apartamentului în litigiu de rînd cu ceilalți membri ai familiei.

Solicită repunerea acțiunii în termenul de prescripție, anularea Deciziei Comisiei de privatizare din 04 mai 1995 a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și a bonului de repartiție nr. 3072 din 31 august 1969.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iulie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind repusă în termenul de prescripție, anulată decizia Comisiei Agenției de privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995 și contractul nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Golubeva Tatiana, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiune a fost admisă parțial fiind, constatată nulitatea parțială a Deciziei comisiei Agenției de Privatizare a fondului locativ de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995 și a contractului nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău și constatat că la privatizarea apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău de rînd cu Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin au participat și Golubeva Olga cu fiica sa minoră Golubeva Tatiana născută la 09 septembrie 1994. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20 martie 2014, Golubeva Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului recurenta Golubeva Tatiana a indică că în cadrul examinării cauzei instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material fapt ce a dus la emiterea unei hotărîri ilegale și neîntemeiate.

Astfel, menționează recurenta că contrar prevederilor art. 240 alin. (4) CPC, instanța a ieșit din limita pretențiilor formulate, deoarece în cererea de chemare în judecată reclamanta nu a solicitat constatarea faptului participării sale și a fiicei minore la privatizarea apartamentului în litigiu.

Mai mult decît atît, Olga Golubeva nu a atacat hotărîrea primei instanțe prin care a fost soluționată problema anulării deciziei comisiei Agenției de privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din data de 04 mai 1995, și contractului nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 114 din str. Florilor, 16/1, mun. Chișinău, iar în instanța de apel a solicitat menținerea ei fără a înainta pretenții noi.

În afară de aceasta, dispozitivul deciziei instanței de apel pronunțat la data de 17 decembrie 2013, nu corespunde cu decizia din 17 decembrie 2013, ce se conține în materialele cauzei și de care a luat act în luna februarie a anului 2014, fapt aceasta se confirmă prin înregistrarea audio a ședinței din data de 17 decembrie 2013.

Consideră că, instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, ce constituie o eroare judiciară care poate fi corectată de către instanța de recurs doar în cazul în care va fi casată hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel și scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de către Olga Golubeva în temeiul art. 267 lit. a) CPC, din motivul că reclamanta nu a respectat procedura, prevăzută prin art. 14 din Legea contenciosului administrativ, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Totodată invocă recurentul că instanța de apel a apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 432 al. (4) CPC, constituie temei pentru declararea recursului.

În acest sens menționează că materialele cauzei atestă faptul că Golubeva Olga pînă la nașterea copilului în luna septembrie 1994 a locuit împreună cu dînsa în apartamentul nr.9 din str. Calea Orheiului 87, mun. Chișinău, iar după nașterea copilului Golubeva Olga împreună cu fiica sa minoră Golubeva Tatiana au locuit în apartamentul 280 din str. Bogdan Voievod 12, mun. Chișinău și în apartamentul 1 din str. Colina Pușkin 15, mun. Chișinău.

Astfel, declarațiile reclamantei precum că la momentul privatizării a locuit în apartamentul în litigiu sunt vădit false, îndreptate spre îmbogățirea nejustificată și lezarea drepturilor sale de proprietate care provin din moștenirea averii rămasă după decesul părinților.

Mai susține recurenta că instanțele au apreciat arbitrar cererea reclamantei privind refuzul de a privatiza la apartamentului 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău, care este autenticată notarial, or, conform art. 13 din Codul civil (în redacția Legii din 26 decembrie 1964) minorii între cincisprezece și optsprezece ani încheie convenții cu consimțămîntul părinților, înfietorilor sau curatorilor, iar conform art. art. 56, 114 al Codului căsătoriei și familiei din 26 decembrie 1969, apărarea drepturilor și intereselor copiilor minori revine părinților lor, care sînt reprezentanți legali ai copiilor, fără o împuternicire specială. Părinții nu pot fi decăzuți de dreptul de a reprezenta interesele copiilor lor minori în afară cazurilor strict prevăzute de legislația națională, iar în lipsa hotărîrii organului competent privind instituirea curatelei la autentificarea refuzului minorului de 17 ani de a participa la privatizarea apartamentului nu era prevăzută solicitarea acordului Organului de tutela și curatela.

Prin urmare, susține recurenta că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar concluziile expuse în decizie sunt bazate pe normele legislative care nu sunt aplicabile la caz.

Mai mult decît atît, din informația prezentată de către ÎS „Cadastru” din scrisoarea nr. 0100/13/77926 rezultă că în perioada 11 noiembrie 1994 - 08 decembrie

1999 pe numele Olgăi Golubeva a fost înscris cu drept de proprietate apartamentul nr. 15 din str. N. Dimo 17/2, mun. Chișinău, cu cota-parte 1.0, respectiv, la momentul privatizării apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău în anul 1995 reclamanta Golubeva Olga avea în proprietate un alt apartament, adică era asigurată, de fapt și de drept, cu spațiu locativ pe altă adresă și drepturile ei și fiicei ei la spațiu locativ în apartamentul litigios nu a fost încălcat nici într-un mod.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum atestă materialele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2013, a fost expediată în adresa recurente Golubeva Tatiana, prin scrisoarea anexată la materialele cauzei (f.d. 137).

Totodată materialele cauzei conțin cererea Tatiane Golubeva din 14 februarie 2014, prin care cea din urmă solicită eliberarea deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2013, din care rezultă că copia deciziei i-a fost eliberată la data de 19 februarie 2014 (f.d. 140).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 20 martie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintând acțiunea în instanța de judecată împotriva Agenției de Privatizare și Consiliului mun. Chișinău, intervenient Golubeva Tatiana, Golubeva Olga a solicitat anularea Hotărârii comisiei Agenției de Privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995 a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău, contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și bonului de repartiție nr. 3072 din 31 august 1969.

Judecând pricina dată, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, anulând integral decizia Comisiei Agenției de Privatizare a Fondului de Locuințe nr. 70 din 04 mai 1995 și contractului nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău, iar în rest a respins cerințele Olgăi Golubeva ca neîntemeiate.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Golubeva Tatiana împotriva hotărârii primei instanțe, instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia temeiniciei apelului, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a constatat că Hotărârea comisiei Agenției de Privatizare a Fondului de Locuințe nr. 70 din 04 mai 1995 și contractul nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău sunt parțial nule, iar la

privatizarea apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău, de rînd cu Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin au participat și Golubeva Olga cu fiica minoră Golubeva Tatiana născută la 09 septembrie 1994.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că conform contului personal nr. 391274 la data de 21 ianuarie 1995 în apartamentul 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău aveau perfectată viză de reședință 4 persoane: Ciuș Parascovia, Ciuș Constantin, nepoata acestora - Golubev Olga născută în anul 1977 și strănepoata - Golubev Tatiana născută în anul 1994 (f.d.-50).

De asemenea, actele cauzei denotă că în baza cererii din 01 aprilie 1995, Golubeva Olga a dat acordul la privatizarea apartamentului 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău fără a participa la privatizare, iar prin Hotărîrii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 70 din 04 mai 1995, apartamentul nr. 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău a fost transmis în proprietate privată în mod gratuit lui Ciuș Constantin și Ciuș Parascovia (f.d 44, 54).

Drept urmare, la 13 septembrie 1995 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău în proprietate privată între Agenția Teritorială Chișinău a Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat și Ciuș Parascovia (f.d. 45-46).

La fel, înscrisurile din dosar atestă că la 04 mai 2009 a decedat Ciuș Constantin (f.d. 8), la 11 octombrie 2010 a decedat Ciuș Parascovia, (f.d. 8 verso), iar în legătură cu faptul că fiica acestora - Golubeva Tatiana care este și mama intimatei Golubeva Olga pretinde să moștenească întreg apartamentul rămas după decesul părinților, ultima s-a adresat în instanța de judecată invocînd că dînsa împreună cu fiica sa minoră Golubeva Tatiana urmau să participe la privatizarea apartamentului în litigiu de rînd cu Ciuș Constantin și Ciuș Parascovia.

Conform art. 6 alin.(1) al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, cumpărarea sau primirea cu titlu gratuit în proprietate privată a locuințelor se face cu acordul tuturor membrilor adulți ai familiei care locuiesc împreună. La dorința lor, locuința poate fi cumpărată în proprietate comună sau în diviziune.

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (3) al Legii menționate, privatizarea apartamentelor (caselor) în care locuiesc copii minori orfani se efectuează în numele lor de tutore (curator) în temeiul autorizației scrise a autorității tutelare cu indicarea în contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului (casei) a numelui de familie, prenumelui și patronimicului tuturor copiilor minori, care locuiesc sau au dreptul de a locui în acest apartament (casă).

Conform art. 6 alin. (1) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Astfel, reieșind din prevederile art. 13 Cod civil (în redacția veche) și art. art. 127 al. (3), 129 Codul familiei (în redacția veche), minorii între cincisprezece și optsprezece ani încheie convenții cu consimțămîntul părinților înfietorilor sau curatorilor. Curatela se instituie asupra minorilor în vîrstă de la cincisprezece ani și asupra persoanelor majore capabile, dacă din cauza stării sănătății lor nu-și pot apăra de sine stătător drepturile. Funcțiile de tutelă și curatelă în privința minorilor îi revin Direcțiilor de Învățămînt.

La caz este constatat că Golubeva Olga locuia cu buneii Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin pe o adresă diferită de mama sa – Golubeva Tatiana, fiind crescută și educată în condiții nefavorabile. Neavînd vîrsta de 17 ani la 09 septembrie 1994 a născut un copil – fiica Golubeva Tatiana devenind mamă solitară, în legătură cu ce a fost discutată la ședințele Organului de Tutelă și Curatelă (f.d. 79).

Este cert și faptul că la momentul privatizării apartamentului 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău, Golubeva Olga fiind născută la 28 septembrie 1977, era minoră și împreună cu fiica sa - Golubeva Tatiana locuiau în apartamentul 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău cu Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin, unde aveau înregistrată și viză de domiciliu, însă, contrar prevederilor art. 12 alin. (3) a Legii privatizării fondului de locuințe și prevederilor art. 13 Cod civil (în redacția veche) a scris și semnat de una singură acordul cu privire la privatizarea apartamentului în care locuia fără participarea sa (f.d. 54).

Conform art. 43 Cod civil (în redacția veche), se consideră convenții actele săvîrșite de cetățeni sau organizații în scopul de a naște, modifica sau stinge drepturi sau obligații civile. Convențiile pot fi unilaterale și bilaterale sau multilaterale (contracte).

În conformitate cu art. 50 Cod civil (în redacția veche), este nulă convenția care nu corespunde prevederilor legii, inclusiv convenția care lezează drepturile personale sau patrimoniale ale minorilor. În cazul unei convenții nule fiecare parte este obligată să restituie celeilalte părți tot ce a primit în baza convenției, iar cînd nu este posibil de a restitui în natură cele primite, urmează să plătească valoarea lor în bani, dacă legea nu prevede alte efecte ale nulității convenției.

Iar, potrivit prevederilor art. 62 Cod civil, nulitatea unei părți din convenție nu atrage nulitatea celorlalte părți ale ei, dacă se poate presupune, că convenția ar fi fost încheiată chiar dacă n-ar fi cuprins partea nulă a ei.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că privatizarea apartamentului nr. 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău a avut loc cu încălcarea normelor de drept ce reglementează drepturile copiilor minori de a participa la privatizarea apartamentelor în care locuiesc, deoarece, în speță acordul (convenția) Olgăi Golubeva ce a stat la baza emiterii deciziei comisiei Agenției de Privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995, fiind semnat de un minor în lipsa concluziei Organului de tutelă și curatelă este lovit de nulitate, iar ca urmare este ilegală și decizia comisiei Agenției de Privatizare a fondului de locuințe în acest sens.

În context, nu pot fi reținute argumentele recurente cu referire la faptul că reprezentanții legali ai copiilor minori sunt părinții fără împuternicire specială, iar la întocmirea cereri privind refuzul la privatizarea apartamentului în litigiu nu era opinia Organului de Tutelă și Curatelă, deoarece la caz s-a constatat că Golubeva Tatiana nu locuia împreună cu fiica sa Golubeva Olga, cea din urmă fiind educată și întreținută de buneii său Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin, mai mult că Direcția pentru protecția drepturilor copilului Rîșcani a avut la cunoștință situația Olgăi Golubeva și a pus în discuție acest caz.

Or, minorele Golubeva Tatiana și Golubeva Olga în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) al Legii privatizării fondului de locuințe care indică că cetățenilor Republicii Moldova pot fi vîndute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuințele în care aceștia trăiesc și care aparțin fondului de stat și celui public asupra căruia statul și-a declarat dreptul de proprietate, precum și în imobilele ce aparțin unităților, indiferent dacă aceste unități sînt incluse în listele de privatizare, erau în drept

și urmau să participe la privatizarea apartamentului 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău de rînd cu Ciuș Parascovia și Ciuș Constantin, fapt apreciat corect de către instanța de apel, care justificat a constatat nulitatea Hotărîrii comisiei Agenției de Privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995, în partea în care Golubeva Olga a refuzat să participe la privatizarea apartamentului 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău.

De altfel, se reține drept corectă și mențiunea instanței de apel cu privire la temeinicia și cerințelor cu privire la constatarea nulității contractului nr. 2-5974 din 13 septembrie 1995 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului 114 din str. Florilor 16/1, mun. Chișinău, deoarece cerințele respective sunt subsecvente cerinței cu privire la anularea Hotărîrii comisiei Agenției de Privatizare a fondului de locuințe nr. 70 din 04 mai 1995.

Totodată aplicînd prevederile art. 74 Cod civil (în redacția veche) care indică că termenul general pentru apărarea printr-o acțiune a drepturilor încălcate ale unei persoane este de 3 ani și art. 79 Cod civil care statuează că prescripția începe să curgă din ziua în care s-a născut dreptul la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște din ziua cînd persoana a aflat sau trebuia să afle că i-a fost încălcat un drept, instanța de apel corect a concluzionat că Golubeva Olga s-a adresat în instanța de judecată în interiorul termenului de prescripție, deoarece circumstanțele cauzei atestă că ultima a aflat despre încălcarea dreptului său de a participa la privatizare, după decesul bunicii sale la data de 11 octombrie 2010, iar în instanța de judecată s-a adresat la data de 12 iulie 2011.

În circumstanțele relatate, sunt apreciate critic susținerile recurente precum că instanța de apel în cadrul examinării cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece acestea sunt neîntemeiate, declarative și contravin constatărilor relatate.

Totodată, se resping ca neîntemeiate și argumentele recurente Golubeva Tatiana precum că Golubeva Olga pînă în luna septembrie 1994 a locuit cu dînsa în apartamentul nr. 9 din str. Calea Orheiului 87, mun. Chișinău, iar ulterior a locuit în apartamentul 280 din str. Bogdan Voievod 12, mun. Chișinău și în apartamentul 1 din str. Colina Pușkin 15, mun. Chișinău, confirmînd prin informația conținută în materialele dosarului (77, 78), deoarece din informația la care se referă recurenta rezultă că Golubeva Tatiana, care domiciliu pe adresele respective, a fost atenționată și obligată să locuiască împreună cu copilul – Golubeva Olga și să participe la educarea și întreținerea acesteia.

Iar, faptul că Golubeva Olga la data de 09 septembrie 21994 a fost internată în Maternitatea Municipală nr. 2 din apartamentul nr.9 str. Calea Orheiului 87, mun. Chișinău și externată în apartamentul 280 din str. Bogda Voievod 280, mun. Chișinău (f.d. 79), nu atestă faptul că și a locuit împreună cu mama sa Golubeva Tatiana pe adresele menționate, cu atît mai mult că conform înscrisurilor din dosar Golubeva Olga împreună cu fiica sa Golubeva Tatiana au viză de reședință în apartamentul 114 din str. Florilor 16/1 mun. Chișinău (f.d.10).

Sunt lipsite de sens și criticile precum că instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, or, acestea sunt declarative și contravin înscrisurilor din dosar (f.d. 127, 134-135).

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde s-a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de

o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Golubeva Tatiana.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Golubeva Olga împotriva Agenției de Privatizare a Fondului de Locuințe și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Golubeva Tatiana cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și bonului de repartiție.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva